

Čikago; EU Japan Fest Komitet, Tokio; Novi Sad EPK 2022, Novi Sad; DEPO 2015, Plzen, Češka; Titanik galerija, Turku, Finska, itd.

Radovi mu se nalaze u sledećim kolekcijama: Muzej savremene umetnosti Vojvodine u Novom Sadu, Regionalni umetnički muzej Južne Ostrobotnije u Finskoj, 700 IS Video Art Festival na Islandu, Galerija Matice srpske u Novom Sadu, Zbirka Pjera Kurtena u Sarajevu, Muzej Terra u Kikindi, Fondacija Obras u Portugaliji, DEPO 2015 u Plzen, Centar savremene umjetnosti Crne Gore u Podgorici, Galerija savremene umetnosti u Zrenjaninu, Kulturni centar Leskovac, kao i u privatnim kolekcijama u zemlji i inostranstvu (Finska, Danska) i obrazovnim institucijama u Srbiji.

Dragan Vojvodić je član SULUV-a (Savez udruženja likovnih umetnika Vojvodine) i ULUS-a (Udruženje likovnih umetnika Srbije). Osnivač je i koordinator NVO i rezidencijalnog umetničkog centra Art Box u Petrovaradinu (Novi Sad) i istoimenog portala za promociju kulture i umetnosti (www.artboxportal.com).

Dragan Vojvodić
SOUND(LESS)
10. 10.–8. 11. 2025

artKIT, Glavni trg 14, Maribor
Radno vreme: utorak-petak od 15:00 do 19:00, subota od 10:00 do 13:00

Dragan Vojvodić

SOUND(LESS)

10. 10.–8. 11. 2025

artKIT

Izložba *Sound(less)* povezuje autobiografski diskurs sa idejama avangardnih i konceptualnih umetničkih praksi, propitujući zvuk i njegovo odsustvo. Autor polazi od vlastitog iskustva – muzike/zvuka – kako bi artikulisao prostor u kojem auditivno prelazi u vizuelno, kreirajući nov kontekst i narativ.

Umetničkim postupcima aproprijacije i reinterpretacije Dragan Vojvodić se referiše na autore kao što su: Kazimir Maljevič, John Cage, Marcel Duchamp i Joseph Kosuth – čije umetničke postupke, kao polazišta za preispitivanje značenja i granica medija i umetničkog dela, transponuje u novi kontekst, otvarajući dijalog istorijskog nasleđa i ličnog iskustva.

Instalacije i ready-made objekti kreirani su od muzičkih ploča – znakova kulturne memorije, dokumenta vremena, ali i svedočanstvo egzila. Postavljene u kružne forme, one preispituju prazninu i diskontinuitet dok potencijal reprodukcije njihovog zvuka sugerise odsustvo.

RADOVI

Instalacija *Soundless*, sastavljena od odbačenih LP ploča postavljenih u kružnu formu na podu galerije, evocira na kolekciju vinila koja se može čitati kao svojevrsni memento, ali i kao vizuelna reprezentacija odsustva – zvuka, predmeta, prostora i vremena.

U radu *Black Hole* autor razgrađuje granicu između slike i objekta, koristeći formu crnog kruga kao metaforu praznine, ali i kao propitivanje prirode umetničkog medija. Rad *Yu-got-on* uvodi dimenziju destrukcije: muzičke ploče su izlomljene i time gube funkcionalnost, a fragmenti, poređani u krug, trag su nečega što je postojalo i nestalo – što je u jednom značenjskom segmentu i analogija sa ličnim i kolektivnim istorijskim iskustvom.

Posebnu celinu čine radovi *Soundtrack of One's Life*, *One and Three* i *Melting*. U instalaciji *Soundtrack of One's Life* – omoti ploča koje je umetnik slušao tokom formativnih godina, postaju arhiv zvučne memorije. Oni se čitaju kao palimpsest: nekada deo supkulture, danas u dijalogu sa savremenom umetnošću i elektronskom muzikom. U radu *One and Three* Vojvodić polazi od Kosuthove metodologije i kombinuje originalni LP box, fiskalni račun i T-shirt koji upućuju na jedan isti muzički i kulturološki fenomen (Laibach). *Melting*, istopljena muzička ploča, negira funkcionalnost medija i postaje vizuelni trag nestajanja i transformacije. Zajedno, ovi radovi pokazuju kako LP ploča i njen omot prevazilaze status svakodnevnih predmeta i postaju sredstva za istraživanje memorije, identiteta i prirode umetničkog objekta.

Posebnu poziciju zauzima vinil *Soundless* (2020), parafraza Cageovog rada 4'33". U njemu tišina postaje performativna: ploča se reprodukuje, ali zvuk izostaje, iako je svaka tišina već ispunjena akustikom prostora. Pritom, crni omot ploče, ručno štampan na Gutenbergovoj presi, reinterpretacija je Maljevičevog *Crnog kvadrata na beloj pozadini*.

Zvučni radovi proširuju narativ bez zvuka, postaju njegov zvučni pandan, eksplicitnije prezentujući društvenopolitički kontekst. U zvučnoj instalaciji *Telo mašina* (15' loop), kreiranoj od zvuka koji je autor proizvodio i dodatno emitovao tokom izvođenja svoja dva performansa, Vojvodić i vlastiti rad posmatra kao material za oblikovanje, manipulaciju i kreiranje novog rada. Performansi koji su tematizovali telesno repetitivno iskustvo, kao metaforu represije, iscrpljivanja i apsurdna, kroz digitalnu obradu postaju sredstvo za preoblikovanje telesnog iskustva u zvučni pejzaš.

Idejnu osnovu video-rada *Arhitektonska buka* čini beleženje zvuka *in situ*, unutar određene arhitektonske celine, kao i nameru autora da personifikuje arhitekturu koja u ovom međususretu emituje određeni zvuk i na taj način u konceptualnom smislu objavljuje svoje postojanje. Pored ambijentalnog pristupa, ovaj audio video-zapis ima i performativni karakter – kreiranje zvuka od tzv. *found objects* zatečenih unutar prostorne celine.

Performans *History of the Hardcore* koncipiran je kao dugotrajno slušanje muzičkih ploča različitih žanrova u kombinaciji s ideološki i nacionalno obojenim audio-zapisima. Autor se u ulozi DJ-a, kroz autobiografski diskurs i ironičnu manipulaciju zvukom, obračunava s politikama i njihovim nametnutim narativima. U dadaističkom maniru, kolažira melodije i reči u kakofoniju koja postaje unutrašnji prostor otpora i poslednje utočište pred društvenom stvarnošću. Na taj način rad dekonstruiše političke ideološke matrice, pokazujući kako zvuk može postati sredstvo kritike i suprotstavljanja kolektivnom manipulisanju.

Izložba *Sound(less)* stoga ne operiše samo u polju vizuelne umetnosti, već i u teorijskom prostoru između zvuka i tišine, prisustva i odsustva, materijalnog i nematerijalnog. Umetnik pokazuje da tišina i zvuk, odsustvo i prisustvo, mogu funkcionisati kao jednako produktivni principi umetničkog izraza.

BIOGRAFIJA

Vebsajt

Studije započinje na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu, a diplomira na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, odsek slikarstvo. U svojoj umetničkoj praksi koristi razne medije – performans, umetničku akciju, instalaciju, in situ, video, zvuk, fotografiju, skulpturu, slikarstvo.

Učestvovao je u nizu umetničkih rezidencijalnih projekata i predstavljao je zemlju na mnogim izložbama na Islandu, u Japanu, Francuskoj, Nemačkoj, Austriji, Mađarskoj, Češkoj, Rumuniji, Sloveniji, Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori, Severnoj Makedoniji, itd.

Izlagao je na nizu samostalnih i grupnih izložbi u Srbiji, regionu, i internacionalno, među kojima se izdvajaju: Salon muzeja savremene umetnosti Beograda, Kulturni centar Beograda, Gete institut Beograd, Galerija grafičkog kolektiva, Ozon galerija, Galerija SKC i Muzej 25. maj u Beogradu; Muzej savremene umetnosti Vojvodine, Galerija Matice srpske, Kulturni centar Novog Sada u Novom Sadu; EuropeNow (CES), Columbia University i Ejecta Project u SAD; Nacionalna galerija BiH, Galerija Collegium Artisticum, Duplex i Galerija Zvono u Sarajevu; Nacionalni muzej Crne Gore / Umjetnička galerija „Dado” na Cetinju i Centar savremene umjetnosti Crne Gore u Podgorici; Kunstlerhaus u Beču; Regionalni umetnički muzej Nelimarkka u Finskoj; Kulturni centar Srbije u Parizu, Galerija prozori u Zagrebu, Galerija Poola u Puli, Art radionica Lazareti u Dubrovniku, Palais de Tokyo u Parizu, Toki Art Space u Tokiju i dr.

Učestvovao je na međunarodnim festivalima performansa u Hrvatskoj (14. dani performansa u Galerijском centru u Varaždinu i Muzeju suvremene umjetnosti Istre), Mađarskoj (Esetleg festival, Pečuj) i Italiji (Infr’action Venezia 3, Venecija), Srbiji (19. bijenale umetnosti u Pančevu, Muzej Vojvodine, MSUV, IMAF), a performanse je izvodio u Kulturnom centru Rogaland u Stavangeru (Norveška), Muzeju savremene umetnosti Vojvodine u Novom Sadu, Muzeju moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci, Muzeju savremene umjetnosti Crne Gore u Podgorici, Aparaditehas kulturnom centru u Tartuu (Estonija), u galerijama Poola u Puli i ARL u Dubrovniku i dr.

Učestvovao je u međunarodnim umetničkim projektima i na bijenalima među kojima se izdvajaju kolaborativni projekat „By the means at Hand” umetnice Vlatke Horvat u Paviljonu Hrvatske na 60. bijenalu umetnosti u Veneciji (2024); 19. bijenale u Pančevu (2020); Art Encounters, Temišvar (2019) i Oktobarski salon, Beograd (2013); kao i sledeće: *Missing Stories*, Gete institut, Beograd (2020–2022); *Risk Change*, MSUV, Novi Sad (2019); *Milky Way*, MSUV, Novi Sad (2022); *Dunavski dijalozi*, Novi Sad (2015, 2020); *Festival svetla*, Plzen, Češka (2018); *Festival Mikser*, Beograd; (2010) 700 IS Video Art Festival, Island (2008); i dr.

Učesnik je internacionalnih umetničkih rezidencijalnih i istraživačkih projekata i programa: USF Verftet, Bergen, Norveška (2024/2023/2012/2014); Konstepidemin, Geteborg, Švedska (2023/2022/2014); Typa muzej štampe, Tartu, Estonija (2020); Nacionalni centar za savremenu umetnost NCCA, St. Peterburg, Rusija (2018); DEPO 2017, Plzen EPK 2015 (2017); Kamov rezidencija, Rijeka (2017); Nelimarkka muzej, Finska (2016, 2009); Titanik galerija, Turku, Finska (2008); SIM House Reykjavik, Island (2006); Cite des Arts, Pariz (2011, 2004); Univerzitet Illinois, Čikago, SAD (1996), kao i u rezidencijama u Portugaliji i Španiji, umetničkim kolonijama u Srbiji poput Terra simpozijuma, Kikinda (2017) ili među- narodne kolonije Vlasina (2022). Dragan Vojvodić dobija brojne istraživačke stipendije i nagrade kao što su: Univerzitet Ilino- is,